

Krögaren Markolphus.

Fader Markolphus dansa på krogen
 Med glas och fiol;
 Vår Bacchus trogen,
 Gammal och megen
 Sleg han med knogen
 I bänkar och bol,
 Och som tuppen han gol.
 Fader Markolphus han dundra och skrek
 Ögonen röda och näsan var blek,
 Hufvudet var blått,
 Skägget var grått,
 Halsen var brun
 Som en lapun
 Innan han dödde, hin håle han han tog'en.

Såljas i Björnståhls Bokhandel i Stockholm.

Stockholm, tryckte hos J. Hårberg, 1825.

GS 72

c. 7/7 95.

Sandals Nisse vid ett hurtigt mod,
 Han mände sig uti ålskogstankarna gånga;
 Der fick han se hvar Kari stod
 I Herrgårds grinda och låcka grisarna många
 Han sade Sânta, vill du töfwa wänta,
 Vill du wara trogen, jag är redebogen
 Till att ålsbogen sköta.

Kari lilla hon neg och ler
 Hon tänkte såll å mej den ålsfeliga dagen
 Min lära Nisse ett jag dig ber
 Du låt mig aldrig på den lunsjon bli bedragen
 Men på din begäran, och på ord och åran
 Vill jag dej nu swara, som mej tyckes wara
 Du min rosande blomma.

3.

Du löp mej hanstar och tynka stor
 Et kirsings-tröja å pesalmboka den fina
 Gack se'an hem te far och mor
 Säg du har kommit mej i ålskogstankarna dina
 Så sku wi loswa, hos hwarandra sofwä
 Et snällt arbete, här i wåla streta
 med stor glädje och gamman.

4.

Kari mände sej te Nisse gå
 å hennes fötter de lopp som nordsternets klara
 om söndag sku vårt bröllopp stå
 så mände hon sin lilla Nisse tetala,
 hos öfwerheta, hä sku i weta
 där sku wi springa, och öf lustigt swinga
 bland de herrgårds munshörer.

5.

Nisse talte te Kari då:
 Låra Kari hwem näcken sku wi allt bjuda
 Kari swara rätt mitt uppå
 först stora Ingri i lilla Åstedals-stuga
 å Åstru Pålle så Pers Bengt i Hälle
 Kinnarbyns Nilla och mor Sibilla
 å Prästhussträ och Prästen.

6.

Brud-pigor sku wi också ha
 som sku bli Mattis och farfars Elsa i bäckjen
 å Jägar Ingri från lilla Wa

å hof-riddare Mattes Vehr uti släckjen
 så Åstru-Anders å så te Landers
 hä blir för lustigt, ölet å så mustigt
 å brännvinet å påppadt.

7.

Du gå te präst-far i första ny
 å ta ut lysning å ge åt Skockare-Pålle,
 kom se'an hem till Swinsta By
 lätt si du tar ingen annan uti ditt ställe,
 hwarlen Jöns i Hamra eller Per i Elamra
 hä kun sä wara, men lätt se du spara
 ingen slit till vårt gifte.

8.

Första gången som hä wa lyst
 så kom qwinfelka å sa att Kari wa trinner;
 men Kari wille hä sku wara tyst,
 men alla granna de spridde ut ho wa stinner,
 hä kan sä wara, å ja då will swara
 kan jag inte winna, Nisse tag jen ringen
 hin ta den som säg makjen.

9.

När som Nisse hä weta fick
 så wart han willer, tog hatten slogen i bänken,
 å se'an han te präst-far gick
 å ba han wille lösa upp denna länken,
 mellan måg och Kari, ha en annan wari
 som ha gjort illa, nu å hä på willa
 hin ta nänsin jag tar'a.